

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/140/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116011569
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3116011569.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obžalovanému W.. P. D. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 19. septembra 2018 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn.2T/120/2016 zo dňa 26. septembra 2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn.2T/120/2016 zo dňa 26. septembra 2017 bol obžalovaný W.. P. D. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Trenčíne vedenej pod č.2Pv/201/14/3309 právne kvalifikovaného ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

-po tom, ako sfaľoval podpis C. T. na žiadosti o zmenu vyplatenia úverových prostriedkov z medziúveru č.XXXXXXXXXX zo dňa 05.02.2008, túto žiadosť následne predložil Prvej stavebnej sporiteľni a. s., pobočka Trenčín s tým, aby finančné prostriedky z medziúveru v sume 39.716,52,-Eur boli prevedené na účet č.XXXXXXXXXX/XXXX s názvom C. T., ktorého majiteľom bol v skutočnosti obvinený, pričom uvedené finančné prostriedky boli prevedené na tento účet, čím sa neoprávnene obohatil a spôsobil tak C. T. škodu vo výške 39.716,52,-Eur,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Okresný súd zároveň podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú C. T. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní okresného súdu napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) v neprospech obžalovaného pre nesprávnosť všetkých jeho výrokov.

Prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že s rozhodnutím súdu sa nestotožňuje, nakoľko podľa jeho názoru okresný súd nedostatočným spôsobom vyhodnotil zadovážené dôkazy, či už z prípravného konania, prípadne dôkazy prezentované na hlavnom pojednávaní. Okresný súd sa hlavne zaoberal dôkazmi, ktoré prezentoval obžalovaný a jeho obhajca a tiež dôkazmi zadováženými v inom konaní, pričom však nebral do úvahy vôbec dôkazy, ktoré boli usvedčujúcimi dôkazmi a ktoré objasňovali samotný skutok. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru bolo jednoznačne preukázané, čo nepoprel ani samotný obžalovaný, že bol majiteľom účtu č.XXXXXXXXXX/XXXX, ktorý bol založený ešte v roku 2005, pričom aj v súčasnosti je stále aktívnym a jediným jeho disponentom práve obžalovaný. Toto konštatovanie prokurátor uviedol preto, že práve na uvedený účet boli podvodným spôsobom

prevedené finančné prostriedky. Čo sa týka prevodu finančných prostriedkov opäť bolo jednoznačne preukázané, že žiadosť o zmenu vyplatenia úverových prostriedkov z medziúveru č.XXXXXXXXXX zo dňa 05.02.2008 bola sfaľovaná, konkrétne bol sfaľovaný podpis na tejto žiadosti. Ďalej prokurátor poukázal na to, že v prípravnom konaní vypočutá poškodená C. T., ktorej výpoveď bola pred súdom prečítaná, vypovedala jednoznačne v tom smere, že žiadosť o zmenu vyplatenia úverových prostriedkov z medziúveru č.XXXXXXXXXX zo dňa 05.02.2008 nepodpisovala, zároveň vylúčila, že by takúto žiadosť niekedy predkladala do Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. za účelom vyplatenia finančných prostriedkov v prospech účtu, ktorý je na tejto žiadosti uvedený. Čo sa týka sfaľovania podpisu, k tejto skutočnosti bol spracovaný znalecký posudok a jeho doplnok z odboru písmo znactva, kde primárnou otázkou bolo zodpovedanie, či podpis na tejto žiadosti skutočne patrí C. T., respektíve tento podpis vyhotovila iná osoba. Znalec sa v závere doplňujúceho znaleckého posudku jednoznačne vyjadril, keď konštatoval, že sporný podpis na žiadosti zo dňa 05.02.2008 nevyhotovila C. T., ale tento podpis s určitosťou vyhotovil práve obžalovaný W.. P. D.. Čo sa týka doručenia žiadosti zo dňa 05.08.2008 do Prvej stavebnej sporiteľne v Trenčíne, je potrebné uviesť, že svedok B. G. si s určitosťou vzhľadom k odstupe času nevedel spomenúť, či túto žiadosť osobne doručila pani C. T.. Väčšinou ju však pri takýchto finančných operáciách sprevádzal aj obžalovaný, nakoľko menovaná neovládala slovenský jazyk a obžalovaný jej preto napomáhal pri vybavovaní rôznych transakcií. Prokurátor zastáva názor, že na základe takto prezentovaných dôkazov možno dospieť k záveru, že skutok, ktorý bol predmetom obžaloby sa stal, tento spáchala osoba obžalovaného a to spôsobom ako je uvedené vo výrokovej časti obžaloby. Je nepopierateľné, že podpis na žiadosti zo dňa 05.08.2008 sfaľoval práve obžalovaný, ktorý následne predložil sfaľovanú žiadosť Prvej stavebnej sporiteľni v Trenčíne, pričom pri spracovaní žiadosti došlo aj reálne k vyplateniu finančných prostriedkov v sume 39.716,52 Eur na účet obžalovaného. Uvedeným konaním teda spôsobil C. T. škodu v tejto výške. G. ide o úmysel páchatel'a, tento je podľa jeho názoru jednoznačne zrejmy, a to snaha získať nezákonným spôsobom finančné prostriedky a týmto spôsobom sa obohatiť na úkor inej osoby spôsobením jej škody v uvedenej výške. Prokurátor má za to, že tieto dôkazy však súd prakticky nebral do úvahy, hoci sú z hľadiska objasnenia skutku samotného ako aj následného usvedčenia páchatel'a zo spáchania tohto skutku veľmi dôležité a jednoznačne svedčia o tom, kto skutok spáchal, akým spôsobom bol skutok vykonaný a tiež deklarujú výšku spôsobenej škody takýmto konaním páchatel'a. V snahe spochybníť objektívne získané dôkazy, okresný súd v odôvodnení rozsudku polemizuje s obsahom pokynu prokurátora zo dňa 04.12.2015, keď vyslovuje názor, že tento pokyn fakticky navádza znalca k určitému výsledku jeho skúmania, konkrétne k tomu, aby znalec vyslovil, že sporný dokument podpísal práve obžalovaný. Toto prokurátor považuje za nezmyselné tvrdenie súdu, pričom z obsahu uvedeného pokynu nič také nevyplýva. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, § 322 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Vo svojom vyjadrení uviedol, že výrok o vine možno založiť len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok a že ho spáchal obžalovaný. Každá okolnosť skutkového stavu musí byť pritom preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučuje možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti za trestný čin podvodu sa vyžaduje splnenie dvoch podmienok, a to ad/ 1 uvedenie do omylu, kde v tomto prípade k nemu malo prísť sfaľovaním podpisu na žiadosti a ad 2/ obohatenie seba, či iného. Obe podmienky musia byť splnené súčasne. Obžalovaný súdu popísal svoju spoluprácu s manželmi T., ktorá fungovala na neformálnej báze, jasne popísal a zdokladoval svoje výdavky na ich majetok, pričom jeho obrana v tomto smere bola podopretá jednak listinnými dôkazmi a jednak výpoveďami svedkov W.. I. B. a P. V.. Napriek skutočnosti, že časť finančných prostriedkov z medziúveru bola pripísaná na bankový účet obžalovaného, uvedené skutočnosti zakladajú dôvodnú pochybnosť o tom, že takto prišlo k dôvodnému obohateniu obžalovaného, keď jeho obohatenie je zákonným znakom skutkovej podstaty. Naopak v tomto smere sa logickejšie javia skutočnosti tvrdené obžalovaným, keď uvádzal, že mu N. T. povedal, že keď prídu peniaze z predmetného úveru, tak mu vynaložené prostriedky vrátia. Čo sa týka samotného podvodného konania poukázal na výpoveď svedka B. G., bývalého zamestnanca Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. Tento vo svojej výpovedi jasne potvrdil, že príslušný zamestnanec PSS overuje podpis na žiadosti o vyplatenie finančných prostriedkov. V tejto súvislosti poukázal na predmetnú žiadosť, kde pri podpise je odtlačok pečiatky s menom B. G. a tiež podpis osoby, ktorá pravosť podpisu žiadateľa overovala. Z uvedeného vyplývajú podľa názoru obhajcu obžalovaného logicky len dve veci,

že nemohlo prísť k sfaľšovaniu podpisu alebo sa tak muselo stať v súčinnosti so zamestnancom PSS, ktorý mal pravosť podpisu overiť. Prokuratúra pritom ani sama netvrdí, že by zamestnanec PSS mal súčinnosť pri sfaľšovaní podpisu. V súlade so zásadami všeobecnej logiky vyplýva, že k sfaľšovaniu podpisu prísť nemohlo, prípadne vyvstala značná pochybnosť, že k sfaľšovaniu podpisu prišlo. K znaleckému posudku obhajca obžalovaného uviedol, že prvotne je svojou povahou s tzv. strednou pravdepodobnosťou. Uvedený sporný podpis mal pravdepodobne parafovať obžalovaný. Následne bol vydaný príkaz prokurátora dňa 04.12.2015, kde sa konštatuje, že záver znalkyne vyslovený v posudku je nedostačujúci pre účely trestného konania a že znalkyňa by mala vysloviť jednoznačný záver. Na základe tohto pokynu bol vypracovaný doplňujúci znalecký posudok, kde znalkyňa vyslovila jednoznačný záver, že „sporný podpis na listine z mena vyplatenia úverových prostriedkov z medziúveru zo dňa 05.02.2008 parafoval W.. P. D.“. Znalkyňa bola podľa jeho názoru očividne zo strany orgánov činných v trestnom konaní niekam smerovaná. Nemôžu predsa orgány činné v trestnom konaní určovať, či inak znalca nabádať v akom stupni pravdepodobnosti má svoj záver formulovať. Obhajca obžalovaného v tejto súvislosti poukázal, že závery znaleckého dokazovania v znaleckom odbore písma znalectvo sa štandardne a v súlade s ustálenou praxou premietajú do piatich základných stupňov, a to ad 1/ kategorický záver, ad 2/ vysoká pravdepodobnosť, ad 3/ stredná pravdepodobnosť, ad 4/ nízka pravdepodobnosť a ad 5/ nerozhodný záver. Prokurátor môže namietať, že doplnenie bolo urobené s ohľadom na skutočnosť, že porovnávací vzorka bola nedostatočná na riadne vyhodnotenie. Tu však treba povedať, že ani v takom prípade nemala byť otázka predložená znalkyni vo vzťahu k jednoznačnému záveru, o to viac, že prvotná vzorka bola nespôsobilá na overenie. Obžalovaný považuje závery znaleckého posudku za nepoužiteľné. Tiež je zaujímavé, že znalkyňa ako odborne spôsobilá osoba v odbore písma znalectvo na nezmyselnosť otázky ani neupozornila, respektíve svoje závery inak neformulovala. S prihliadnutím na tieto skutočnosti obžalovaný má za to, že pokiaľ by bol okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru o vine obžalovaného, posúdenie dôkazov z jeho strany by sa ako starostlivé označiť nedalo, respektíve by flagrantným spôsobom porušil zásadu in dubio pro reo. Obžalovaný W.. P. D. z vyššie uvedených dôvodov navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

K vyjadreniu obžalovaného sa prokurátor do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu, bližšie písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 05. decembra 2017, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 19. septembra 2018. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivito i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpoveď obžalovaného W.. P. D., o výpovede svedkov P. V., B. G., W.. I. B., o výpovede svedkov poškodených C. T. a W.. N. T. z prípravného konania, ktoré boli na hlavnom pojednávaní za súhlasu procesných strán prečítané, ako aj o listinné dôkazy, a to znalecký posudok z odboru písma znalectvo

číslo 14/2015 vrátane jeho doplnku vypracovaných v predmetnej trestnej veci a oboznámením sa s relevantnými listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal a na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedených v napadnutom rozsudku. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín č.2Pv/201/14/3309. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania, a to spôsobom, ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s konštatovaním okresného súdu, že obžalovaný W.. P. D. dlhodobo za poškodených- manželov T. uhrádzal platby, o čom svedčia listinné dôkazy založené v súdnom spise a ktoré boli zo strany obžalovaného v prospech poškodených - manželov T. vynaložené v sume 1.197.000,-Sk (39.733,12 Eur), čo v prepočte predstavuje žalovanú sumu v žalobnom návrhu vo výške 39.716,52 Eur (1.196.499,88 Eur). Z vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní okresného súdu bolo v konaní jednoznačne preukázané, že obžalovaný dňa 01.05.2007 uhradil za C. T. platbu vo výške 22.000,-Sk (viď. výpis z účtu), dňa 10.07.2007 uhradil za materiál použitý pri výstavbe domu v Y. za manželov T. sumu 400.000,-Sk (viď. dôkaz na č.l.380 a výpoveď svedka W.. I. B.), dňa 17.07.2007 uhradil za materiál použitý pri výstavbe domu v Y. za manželov T. sumu 400.000,-Sk (viď. dôkaz na č.l.380 a výpoveď svedka W.. I. B.), dňa 11.10.2007 obžalovaný uhradil za dokončenie bytu v P. zálohu vo výške 350.000,-Sk (viď. dôkaz na č.l.378 a výpoveď svedka P. V.), dňa 04.12.2007 uhradil poplatok za poškodenú C. T. za úver vo výške 25.000,-Sk (viď. dôkaz na č.l.379), teda pohľadávka obžalovaného W.. P. D. voči poškodeným- manželom T. predstavovala neuhradenú sumu 1.197.000,-Sk (39.733,12 Eur). Krajský súd rovnako ako okresný súd má za to, že pokiaľ by malo dôjsť ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby, musela by obligatórne vzniknúť škoda, čo sa v predmetnom prípade de facto nestalo. Platby, ktoré jednoznačne obžalovaný preukázal prevodmi zo svojich účtov v mene manželov T. a ktorá mu bola následne vrátená v rovnakej výške, akej on do veci investoval, spôsobili pri vzájomnom započítaní, že obžalovaný nemohol spôsobiť škodu manželom T., keď manželia T. mali voči obžalovanému dlh v obdobnej výške ako je uvedený v obžalobe.

Zároveň krajský súd dodáva, že konanie obžalovaného kladené mu za vinu obžalobou č.2Pv/201/14/3309 nenapĺňa ani zákonné znaky skutkovej podstaty iného majetkového trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie prokurátora a v ňom uvádzané odvolacie námietky (namieta nesprávne hodnotenie dôkazov okresným súdom) považuje za neopodstatnené a nedôvodné.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné.

K otázke hodnotenia dôkazov treba dodať, že podľa ustálenej súdnej praxe výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom a pritom celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, že ho spáchal obvinený a pritom ako trestne zodpovedný subjekt z hľadiska jeho pričetnosti. Náležité zistenie skutkového stavu vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje,

avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Ak po vykonanom dokazovaní zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, dôležitej pre posúdenie veci, treba rozhodnúť v prospech obvineného (pravidlo in dubio pro reo vyplývajúce zo zásady prezumpcie nevinoty).

Odvolačný súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako okresný súd a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolačný súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci kontradiktórnym spôsobom vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Rovnako správne okresný súd v súlade s ustanovením § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodenú C. T. so svojim nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, nakoľko v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby je súd vždy povinný poškodeného odkázať s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolačný súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci, zákonne a vecne správne, preto odvolania prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.